VOLUME 53. ÉVFOLYAM. NO. 21 SZÁM —1961. szeptember 15.

Evangéliumi hírnök Messenger

Wadsworth, Ohio
352 Main St.
Barsó P.
9 — 61

JÉZUS mondá:" De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

DICSEKEDÉS

Ézs. 45:2-3.

Az Urban dicsekedem.
Nem fennhéjázó, szines, szép szavakkal,
De halkan, csendben, mély, nagy alázattal,
Mert ő nemcsak fenséges Ur, Király,
De valóságban Atyám lett nekem,
Aki látja a gondom, életem.
Aki figyeli kis hangya mozdulásom,
Meghallja hangom, erőtlen fohászom,
És tesz, cselekszik, angyalai járnak,
Gyarló szemeim ámulva csodálják
Hogy nincs mértéke az ő irgalmának.

Bünös vagyok, nyomorult, esendő,
Sok bajjal küzdő kis parányi ember, —
De az Övé! Lehajol énhozzám,
S hogyha a lábam elindulni nem mer
Szól kedvesen, végtelen szeretettel:
Gyermek, az utadon előtted járok,
"Az ércajtók mind össze fognak törni,
És leomlanak sorra a vas-zárok,
A sötétségnek minden rejtett kincse,
A mélységnek sok titkos gazdagsága
A tiéd lesz, mind kitárul előtted,
Mert szeretlek és életed nekem drága."

A mélységnek sik rejtett gazdagsága
Elémragyog és ehullnak a zárak,
Ujjongva érzem csodás közelségét
Titokzatos, szent, tiszta másvilágnak,
Ujjong a lelkem, a szivemből ma felszáll
Jó illata a boldog mély hálának,
Ó titkok titka, kegyelmek kegyelme,
Tagja vagyok az Isten családjának!
Hallelujah!

Toronto, 1961. **Somogyi Gáborné**

ISTEN ORSZÁGÁNAK TERJEDÉSE

Az Apt. Csel. 10. és 11-ik részekben egy egészen uj, idáig még sohanem tapasztalt gondolatot adott az Isten az apostoloknak. Azt, hogy az Isten a pogányoknak is adott megtérésre való alkalmat. Az idegen nemzetek a más valláshoz tartozók iránt való érdeklődés és szeretet ébredt fel szivükben s az a bizonyosság, hogy ezeknek is tartoznak a Krisztus Evangéliumának hirdetésével.

A 12-ik részben két egymással ellentétes képet állit lelkiszemeink elé az Isten Igéje. Egyik a börtönben szenvedő és sinylődő társáért és tagjáért imádkozó gyülekezet; a másik pedig az önmaga dicsőségében felfuvalkodott, gőgös Heródes. Mig az utóbbit utólérheti Isten sujtó keze, addig a buzgó, egyértelmü hivő imádságra megérkezik az isteni felelet, Péter apostol csodálatos kiszabadulása. Ez a csodálatos tapasztalat is egy hatalmas lépéssel előbbre viszi Istennek országát az akkori időben.

De az Isten országának terjedése keresztülszakit minden gátat, minden akadályt. Pál apostol volt az első, aki a Szentlélek vezetése mellett világosan felismerte, hogy nem maradhatnak meg a régi vallásos szokások, keretek és korlátok mögött. Felismerte, hogy bár szükséges volt "először a zsidóknak hirdettessék az Isten igéje" (13:46.) de ha a zsidónép és zsidó gyülekezet elveti a Kr. evangéliumát, akkor uj munkaterületet kell keresni és uj kereteket alakitani. Világos, hogy a régi ruháját kinőtte ó-testamentumi tradició alkalmatlanná vált az isteni élet hordozására és azzal szakitani kell. Ez a körülmény ismét egy másik lendületet adott az Isten igéje terjedésének s Isten országának. A mai történelmi egyházaknak is fel kellene ismerni, meg kellene látni az Isten Igéje világában, hogy a vallásos szokások mellett krisztusi élet nélkül megtérés és ujjászületés nélkül alkalmatlanok az isteni élet és igazságok hordozására; alkalmatlanok az Isten országának épitésére.

Továbbá azt látjuk, hogy az irás tanulmányozása, annak bölcs és rendszeres olvasása és tudakozása nagyban hozzájárult ahhoz, hogy még az előkelő, müvelt emberek közül is többen elfogadták a keresztyén vallást s Krisztus követőivé váltak. (17:1-3; 10,11.) Az Ur Jézus megdorgálta az emmausi tanitványokat: "Azért tévelygetek mert nem ismeritek az irásokat." Ha az Ur megjelenhetne a keresztyén egyházakban, vajon mit mondhatna ma? Biztos vagyok afelől, hogy keményen megdorgálná a keresztyén gyülekezeteket lelkészeivel egyben az ő tévelygésükért.

Végül pedig azt látjuk, hogy a hivő lelkek között támadt lelki ébredés az, ami által az Ur országa terjed és erősen növekedik az Isten beszéde. Néha Isten gyermekei is meglankadnak, elfáradnak. Első szeretetüket elveszitik, egymás ellen fordulnak s a krisztusi indulatok kihalnak a szivekből. Ez a lelki állapot és körülmény a legjobban megakadályozza Isten országa terjedését. De ha az

Isten az ő lelke által bünbánatra, megtérésre s egymás megbecsülésére vezetheti a keresztyéneket s az ön magunkban támadt akadályokat elhárithatja Isten országa terjedésének eszközeivé válnak. Az Efézusi gyülekezetben látjuk hogy "sokan a hivők közül eljönnek vala, megvallván és megjelentvén cselekedeteiket."

(19:17-20.) Isten Lelke hatalmas gátakat törhet szét az emberi szivekben és erőteljes áradat öntheti el a száraz, szomjuhozó, terméketlen talajt. Oh mi soda erő és isteni hatalom hathatná át a gyülekezeteket, ha teljes megalázkodások és bünbevallások történhetnének.

E drága történelmi könyv alapján sorozatosan és világosan kimutattam, hogy milyen életkörülmények és jelenségek s milyen keresztyén élet által terjedhet Isten országa. Vajha e két rövid cikkemben megjelent gondolatok erős vágyat ébresztettek volna olvasóink lelkében s a vágyat követné szent elhatározás, terjeszteni isten országát ott ahol élünk és vagyunk.

Emeritus

—o—

Utban a tulsó partra

Mt. 14:22-32.

Irta: Dr. Haraszti Sándor

Ez a történet megtalálható három evangélistánál, Máténál, Márknál (6 45-52.) és Jánosnál (6:15-21.)

Mindegyik megöriz valami fontos olyan részletet, amit nem találunk a másiknál. A Szentirás tanulmányozói egyetértenek abban, hogy az evangéliumi történeteknek több a jelentősége annál, hogy tudósitsanak bennünket valamiről, ami valamikor kétezer évvel ezelőtt megtörtént valahol a Szentföldön. Természetesen **"ezek históriailag is igaz történetek de azon felül van egy időkfeletti üzenetük (message) minden idők hivői számára.**

János az ő evangyéliumának ezt a célját vagy koroktól független üzenetét igy fejezi ki. "Ezek pedig azért irattak meg, hogy higyjétek, hogy Jézus a Krisztus, az Istennek fia és hogy ezt hivén életetek legyen az ő nevében." (Ján. 20:31.)

Jézus Krisztus tengeren járásának történetét (mert közönségesen ezzel a cimmel ismerjük) leginkább annak illusztrálására használják, hogy neki vo't hatalma a vizeken járni.— Azután a nagy hittel tengerre lépő és megszeppenő Péter kicsinyhitüségét is kiszokták mutatni belőle. Felhasználiák annak bemutatására is, hogyan hányódik hit hajónk az útban a tulsó partra az élet háborgó tengerén. Mindezek az üzenetek benne vannak ebben az igerészben. Ugy vélem, Isten Szent Lelkének a vezetésével felfedezhetünk egy további tanitást is benne: tudniillik annak leirását, "ahogyan a hivő átevez a tulsó partra: az örökkévalóságba."

Mindjárt a történet elején azt olvassuk hogy az Ur Jézus kényszeritette a tanitványokat (22 vers) hogy szálljanak be és menjenek át előre a tulsó partra.

"A hivő ember nem azt csinálja amit akar, hanem amit az Ur akar. A kényszer nem idegen Isten módszerétől. Jerémiást csontjába rekeszlett tüz kényszeritette az Isten akaratának a kijelentésére. Pál apostolnak jaj lett volna, ha nem hirdeti az evangyéliumot Péternek azt mondta az Ur, hogy oda fog vitetni ahova nem akar (Ján, 21:18.) Ábrahámnak ki kellett mennie őseinek a földjéről, Józsefnek rabszolgaként kellett eladatnia a Megváltónak pedig ki kellett inni a szenvedések keserü poharát... És talán nem kényszer e az mikor az utolsó utra indulunk lelkünk törékeny hajójában a testben, hogy átevezzünk az örökkévalóság partjaira? Lótot is ugy kényszeritették az angyalok, hogy elhagyja Sodomát a pusztulásra szánt várost, "és kivezették őt az Urnak iránta való irgalmából" (Móz, 19:16.)

Ugyan ki merne nekivágni ennek a nagy utnak az élet és halál Urának parancsoló kényszeritése nélkül?

Ne higyjük azonban, hogy most az Ur elhagy bennünket mivel az alkonyatban (életünk alkonyán) neki kell vágnunk az ismeretlen veszélyekkel fenyegető sötét messzeségnek.

A tanitványok egy teljes éjszakát töltöttek a tenger közepén, "a haboktól háborgattatva, mivelhogy a szél szembe fujt vala" (24.vers.) Minden erejükkel igyekeztek, igazgatták a vitorlákat és forgatták az evezőket, de alig tettek látható előrehaladást. A partok sötétségbe vesztek, a csillagokat felhők takarták, a szél félelmetesen zugott és szivükben csüggedés lett urrá. Sokszor elgondolkodtam azon "miért van hogy az ember élete nem csendesedik meg a halál előtt sem?" Miért nincs csendes elnyugvása a megfáradt testnek, miért kell küzdenie a létért az aggastyánnak is, miért vannak őrlő betegségek, hálátlan gyermekek, rosszindulatu szomszédok, hütlen barátok, irigy munkatársak azok körül akik már az örök nyugalom partjai felé igyekeznek?

Olyan miértek ezek amikre válaszolni nem tudunk. Talán nem alaptalan annak feltételezése, hogy "meg váltónk igy akarja annál kivánatosabbá tenni előttünk az Ő örök nyugodalmát, a hivők szombatját. (v.ö. Zsid, 4:9-11.) Ha nem volna körülöttünk minden ellenséges és bizonytalan, akkor bizonyára nem igyekeznénk minden áron a tulsó partra.

Könnyen sétahajózásnak vennők a Megváltónktól kapott megbizatást és ugy járnánk, mint a tövisek közé esett mag: "a világnak gondja és a gazdagságnak csalárdsága elfojtja az igét és gyümölcsöt nem terem." (Mt, 13:22.) A nyomoruság és üldözés vagy veszély a köves helyre esett magnak, (Mt, 13:20) de tény az is, hogy "akit szeret az Ur, megdorgálja megostoroz pedig mindent akit fiává fogad" (Zsid, 12:6.)

Ne higyjétek hát barátaim, hogy Isten elhagyott benneteket, ha a halálos ágyatokon bajok és megpróbáltatások vesznek körül.

A mi Urunk fent volt egy hegyen és imádkozott, mialatt körülötte leszállt az este (23 vers.) Urunk szinevál tozásának történetéből azt is tudjuk, hogy az Ő imádságának főtémája volt "az Ő halála melyet Jeruzsálemben fog megteljesiteni." (Luk 9:29-31.) másszóval az ő gyermekei-

nek megváltása. Azt is tudjuk, hogy Ő azóta is folytatja az ő közbenjáró imádságát az Atya trónusánál, "mert mindenha él, hogy esedezzék érettünk." (Zsid, 1:25.) — Gondolj arra testvérem, hogy "Jézus Krisztus, az örökkévaló főpap és az igaz közbenjáró imádkozik éretted!" Ő imádkozott Péterért is mikor azt a Sátán kikérte hogy megrostálhassa. (Luk, 22:32.) És tudjátok miért engedte meg Isten ezt a Péterre oly fájdalmas órát? Azért — mint az Ur Jézus megmagyarázta neki, — hogy "te azért idővel megtérvén a te atyád fiait erősitsed" (Lk, 22:32) A huszonhatodik Zsoltár irója tudja, hogy a halál árnyékának völgyében mégegyszer utoljára ott lesz a gonosz is, de nem fél tőle, "mert te velem vagy." (Zsolt, 23:4.) A tulsó parton már nem lesz kisértés a tengeren pedig Jézus imája fedez be!."

Jézus Krisztus látá őket, amint vesződének az evezéssel." (Mk. 6:48.) Nemis olyan régen még fölényesen legyintett a hitetlen az ilyen és hasonló bibliai állitásokon. Ugyan hogy láthatta volna őket a sötétben? — kérdezték gunyolódva. A hit sohasem kételkedett abban hogy aki a szemet teremtette, az a sötétségen is keresztül lát És ma már ott tartunk, hogy tudományosan sem látszik lehetetlennek az ilyesmi, hiszen infravörös sugarak segitségével tökéletes fényképfelvételeket készitenek éjszaka és ködben. A hivő előtt mindig természetes volt az, hogy a mindenható Isten hallja a mi könyörgésünket, amit a titkos kamrában mondunk el halkan. A hit mindig bol dogan vallotta, hogy Jeruzsálem kövei fogják kiálltani annak dicsőségét (Lk. 19:40.) aki egykor a "gyermekek és a csecsszopók szája által szerzett magának dicsőséget." (Mt. 21: 16.) És az Ő dicsőségét növelni fogja a mi bizonyságtételünk is, mert ránk tekintett a mi vesződségünkben.

"És még nem ment vala hozzájuk Jézus." — (Ján, 6:17.) Jézus Krisztus nem csupán imádkozik érted, hogy el ne fogyadkozzék a hited, nem csupán szemmel tart, amint vesződöl az evezéssel — mert sok verebecskéknél drágább vagy te Ő neki — hanem biztosan segitségedre is jön, mikor a legnagyobb megpróbáltatásokban leszel. János evangélista olyan biztosan tudja ezt, hogy ezért irja: "még nem ment vala hozzájuk Jézus." Azonban ez csupán idő kérdése, tehát ne add fel a küzdelmet! Ha nem látod is az Ő vigasztaló tekintetét, tudod hogy érted tanuskodik. Ha nem hallod is biztató hangját, tudod hogy tekintetével követ. Ha nem érzed is jelenlétét, biztosra veszed, hogy utban van feléd! Ne feledd el, hogy üdvösséged nem függ a hangulataidtól, sőt még tőled magadtól sem, hanem Jézus Krisztustól! "Ő mindenképpen üdvözitheti is azokat akik Ő általa járulnak Istenhez." (Zsid. 7:25.)

(folytatjuk)

KOMOLY FELHIVÁS OLVASÓINKHOZ!

Lapunk olvasóinak becses figyelmét ujonnan felhivjuk arra, hogy a mai drága világban az EVANGÉLIUMI HIRNÖKÖT és a BIBLIA MAGYARÁZÓT csak ugy leszünk képesek kiadni a jövőben, ha minden egyes gyülekezetünkben és olvasóink mindenütt a legkomolyabban veszik az elő és utó fizetésekre való felszólitásunkat. Az elmult meleg nyári időszakban ellankadtunk, de most, ahogy a szép frissitő időszak megérkezett, frissüljünk fel lelkileg is s álljunk komoly munkába. Lapkezelőink szólitsátok fel minden egyes olvasónkat. Kérdezzétek meg a gyülekezet vezetőségét: Miként állunk a Biblia Magyarázó előfizetésével? S ha valamilyen oknál fogva hátralékban volnátok az Ur nevében szeretettel kérünk küldjétek be Szász János pénztároshoz az elő, vagy utó fizetéseket.

A prédikátor testvéreinket is kérjük, aki vagy bejelentéseik között emlitsék meg irodalmunk helyzetét és buzditsák tagjaikat a sürgős intézkedésre.

Irodalmunk helyzete komolyabb, mint ahogy azt némelyek elgondolhatják. Cselekedni kell azonnal!

E felszólitáshoz hozzácsatolom azt az értesitést is, hogy az nugusztusi és szeptemberi lapszámokkal nagyon elkéstünk. A nyomdában változások történtek. A betüszedő helyetváltoztatott s hirtelen a nyomdátulajdonos helyét nem birta betölteni s azért megkéstek az emlitett lapszámok.

Ezért a késedelemért elnézést kérünk olvasóinktól.

Reméljük a jövőben nem ismétlődik meg "Amit teszünk szivesen Urnál kedvés lészen"!

(Szerk.)

FONTOS KÉRELEM!

Majdnem mindenki tudja már, hogy a floridai birtokunkon egy csodálatos meleg, kénes gyógyforrás van, melynek a vize több mint 1,000 (ezer) láb mélységből 10 incses csövön nagy erővel szökik fel és használat nélkül megy kárba.

A Menházi és Vagyonügyi Bizottságok mult januárjában tartott gyülésen egyhangulag megállapodtak abban, hogy ezen drága természeti kincsünket hasznositsuk egy megfelelő uszodának a megépitésére Ezen vállalkozásnak megvalósitására megválasztották Schaffer Ferencz, Balla M. Emilt és Petre Gábor testvéreket s nyomban az utóbbit ez ügy pénztárosának nevezték ki.

A szükséges pénzt a két bizottság, (mely kb $5.000 tesz ki) egy általános gyüjtés által óhajtja összehozni Szövetségünk területén. Gyülekezetektől nem kérünk e célra, csupán a gyülekezeti tagoktól és barátainktól általában.

Némelyek itt a helyszinen már tettek komoly pénzbeli igéreteket s ezeket most szeretettel kérjük tegyék meg a szükséges következő lépést; küldjék be igéretüket. Mások ne is igérjenek mostmár, csak adjanak e nemes célra, hogy tervünket minél előbb megvalósithassuk. Sok beteg várja Bethesda vizének itteni gyógyitását. Azért amit tehetünk tegyük meg, az Urért és embertársainkért.

KÉRELEM

Özvegy Jámbor Lajosné szeretné kinyomatni angol nyelven néhai Csopják Attila, édesapjának "A gyüjtogató fia" cimü könyvét.

Ezuttal szeretettel kéri, aki rendelkezik e könnyvvel, szíveskedjék címére megküldeni. Mrs Louis Jambor,
435 Riverside Drive,
New York. N.J.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America 92 E. Exchange St. — **Akron 4., O.**

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25., Michigan

Entered as second class matter at the postoffice of Akron, Ohio under the Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year.

Előfizetés — Cimváltozás erre a cimre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E. Canton 5, Ohio

"Sámuel szolgál vala az Urnak mint gyermek"

Nemtudom hány olyan szülő fogja elolvasni soraimat, kiknek kisgyermekük van, de ugy érzem Isten Lelke vezetése mellett e rovatban meg kell irnom a következőket:

Sok szülő bátortalan tapogatódzó léptekkel indul el a keskeny ut felé s vágyakozó szive törekszik a tisztább keresztyéni élet értékei megismerésére. Kivánja, akarja elhagyni a világot s a világban megismert rosz istentelen dolgokat s követi mindenben azt, ami szép, jó és Isten akaratа szerint való. Azonban bizonytalankodik afelett, hogy mit tegyen gyermekeivel. Kivánja, akarja őket a hithez s az Ur Jézushoz vezetni, de azt gondolja, hogy gyermekei még nagyon kicsiek, fiatalok ahhoz, hogy megértsék és felfogják az Isten akaratát. Az ilyen szülők nagyon tévednek.

Itt van a Szentirásból egy gyönyörü példa. A gyermek Sámuel szülei még a gyermek születése előtt Istennek ajánlták, Istennek adták az ő fiokat. Ez a fölajánlás és a nevelés volt a titka annak, hogy ez a gyermek életének korai éveiben szolgált az Urnak és meghallotta Istennek messzire kiható jövendőléseit. Az volt a titka annak, hogy a több mint 400 esztendős fogság után ebből a gyermekből Izráelben egy hatalmas próféta és vezető fejlődött.

Ha a szülő gyermekeinek vallásos nevelését elhanyagolják, a keresztyén szülők gyermekeik között egy áthidalhatatlan olyan ür támad, amit később kiépiteni, helyre hozni alig lehet. A keresztyén hit és élet, ami a szülőknek megbecsülhetetlen érték az ilyen gyermekek előtt idegen és érthetetlen marad. Bármilyen gyengének is érzed magad kedves szülő, amit vettél az Urtól, azt közöld gyermekeiddel életük korai éveiben, mig a világ el nem ragadja őket.

Erre itt van egy szép példa. Egy fiatal anya, aki szerető gyermekének figyelmét törekedett Istenre terelni, napnyugtakor ölébe vette 4 éves kis gyermekét s gyönyörködve nézte a csodaszépségü eget ragyogó szinben pompázó felhőivel.

"Látod e szivecském, — szólt hozzá — milyen gyönyörü az ég és milyen szépek azok a felhők?"

A kicsi gyermek komolyan ránézett édesanyjára és azt felelte: "Majd az ég is örül, mikor eljön az Ur Jézus." Ez a gyermek már 4 éves korában az Ur eljöveteléről beszélt s valószinüleg azért, mert szüleitől hallotta csodás eljövetelének hirét.

Szülők soha ne felejtsétek el gyermekeiteknek szivében becsepegtetni az isteni tudományt. Ez először is nem a gyülekezet és a vasárnapi iskola feladata, hanem a tiétek, az utóbbiak segédkezet nyujtanak nektek a nevelésben. A Sátán figyelmes és nem tekinti az ember korát. Ott áll a fejlődésnek induló gyermek mellett s várja a kedvező alkalmat, hogy szivébe szórja a gonoszságnak átkos magvait s a tapasztalat azt mutatja, hogy gyorsan kikél a gyermeki élet talajában s felnevelkedik s nagy erővel kötözi békjóba a fiatal lélek életét.

Most midőn ez évben is megnyiltak ismét a népiskolák ajtajai s százezrével sorakoznak a gyermekek a tanszékek, könyvek és padok mellett a szülők az otthonban és gyülekezetben forditsanak nagy gondot arra, hogy gyermekeik megismerjék az iskolákban tanitott szükséges dolgok felett az Ur Jézus Krisztus megmentő szeretetét, Istennek végtelen kegyelmét. Ne küldjétek, hanem vigyétek magatokkal az Isten házába és a vasárnapi iskolába. Sokat imádkozzatok gyermekeitekért, olvassátok nekik Istennek Igéjét s mindenek felett járjatok Krisztusi példával előttük. Igy azt fogjátok majd tapasztalni, amit Sámuel szülei tapasztaltak: **gyermekeitek szolgálnak az Urnak már gyermekkorukban.**

—o—

KÖLTÖZIK LAPUNK

Hoszu évtizedek során az Evangéliumi Hirnököt és sokáig a Biblia Magyarázó könyvecskéket s más irodalmi termékeinket Akron O. ban a Tarnócy nyomdából adtuk ki. Néhai Tarnócy Árpád nyomdatulajdonos nagy hozzáértéssel és szorgalommal szivüggyé tette irodalmunkat. sok segitséggel és tanácsal azon fáradozott, hogy mentől szebbé és jobbá tegyük lapunkat. Lapunknak uj fejet rajzolt. A jelenlegit ő készitette, amiért hálásak vagyunk.

Tarnócy Árpád halála után az ő nevéhez füződő nyomdai vállalat, özvegy feleségének vezetése alá került s gyenge, magáramaradt asszony létére is fáradhatatlan munkát végzett a mi lapunk körül. Amit hosszu éveken keresztül irtunk, az mind a Tarnócyné kezén ment keresztül. Minden betüjét ő olvasta. Szedés után ő javitgatta. Neki adatott az előjog, hogy azokat a lelki cikkeket, hireket és gyülekezeti tudósitásokat először átolvassa s szakértelemmel lapunkban elhelyezze.

Az idő kereke megállásnélkül álandóan forog s az elmuló idővel emberi életünkben változások történnek. Változások a politikai, társadalmi és vallásos életben is. Boldog és megnyugtató tudat az, hogy a terem tő Isten benne van ezekben a válto-

zásokban. Az Ő tudtával és akaratával történik e világon minden. Az idő változásainak fergetegébe kerül bele a mi kis irodalmunk is akkor, amidőn az akroni Tarnócy nyomdából az Atlanti óceán partján épült hatalmas világvárosba, New Yorkba vergődik megpróbáltatásai között.

Ugy vélem ez a kis lap, mely immáron 53-ik évét járja, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség féltőnőrzött gyermeke, melynek ha vannak is hiányosságai, gyengeségei, baptista népünknek gondviselő szeretetét birja. Fülöp Árpád, nyomdász és Steg Mariska üzletvezető nővérünk vezetnek ebben, akik irodalmunk fönntartásáért ujabb áldozatokat hoznak Isten oltárára. S midőn lapunk bucsuzik a Tarnócy nyomdától a hosszu éveken keresztül végzett munkáért hálás köszönetet mondva; ugyanakkor kivánjuk Fülöp Árpád testvérünkre és Steg Mariska nővérünkre Istennek áldását, kegyelmét s sok-sok lelki és testi erőt lapunk kiadása mellett.

Októberi első számunk uj fejjel a new yorki nyomdában készül. Előre is köszönjük testvéreink lelkes támogatását és fáradhatatlan munkáját. Imáinkban emlékezzünk meg testvéreinkről!

—o—

Kivonat az Aggmenházunk Bizottsági Elnökének Konvencióí Jelentéséből

Kedves konvenció!

Az elmult év intézetünkben tele volt külső és belső változásokkal. Attila Tivadar testvéreink távozása s az uj igazgatógondnokaik megérkezése és beiktatása olyan jelentős események voltak, melyek tagadhatatlanul Otthonunk életét egy kissé megzavarták. De Isten segitségével eligazodtunk s munka uj gondnokaink vezetése mellett tovább folyik.

A nagy távolság határozottan nagy akadály. A munka nagyban meg volna könnyitve, ha a biz. elnöke legalább minden negyedévben látogatást tehetne intézetünkben. Az utazás fárasztó, a költség nagy s emiatt a szükséges látogatásokat megtenni nem lehet.

Tartsuk szemünk előtt, hogy ez a szép munka törvényesen és lelkileg össze van kapcsolva Szövetségünkkel. A nagy felelőség minden tekintetben nem az egyes megbizottaké, nem is a bizottságé, hanem az Amerikai Magyar Baptista Szövetségé.

Az elmult évben Bizottságunknak és vezetőségünknek a legnagyobb gondot az államnak az a követelése okozta, hogy biztositékul az állami kincstárban helyezzünk el 75 ezer dollárt. A két bizottság gyülésével ezt a követelést az állam vissza vonta s csupán csak évi pénztári jelentést követelnek Szövetségünktől.

Aggmenházunk ez évben 37 esztendős. A multban kivétel nélkül ugy lelki testvéreinknek mint minden szükségben lévő embertársunknak segitségére törekedtünk. Ezután is ezt kell szemünk előtt tartanunk. Akiken az Ur Jézus segitett, azoktól nem kérdezte ki vagy, zsidó vagy pogány? Fe ketebőrü, vagy fehér? Ő embert, szerencsétlen, szükségben lévő embert látott azokban és segitségükre sietett.

Otthonunk soha nem volt üzlet s ezután sem szabad, hogy az legyen, de a Krisztus tanitása alapján és a Samaritánus példája szerint gyakorolt keresztyén szeretettel szemben elvárjuk az Otthon lakóitól, hogy a kevés vagy több pénzüket és vagyonukat ne idegenek, vagy velük nem törődő gyermekeik között osszák szét, hanem gondviselésük fejében adják azt Szövetségünknek. Igy nem csak magukon segitenek, hanem azokon is, akiknek eltartásukért elegendő pénzünk nincsen.

A szegényekről való gondviselés a Bibliának egyik legsarkalatosabb tanitása. Jeruzsálemben egyszer a Krisztusban hivők minden vagyonukat eladták és közrebocsájtották, hogy a szegényebbsorsuak ki'egyenek segitve.

A "social security" nagyszerü isteni ajándék de ez nem oldja meg az elgyengült öregkori nyomoruságot szeretetteljes gond viselésre van szükség. A legtöbb ember életében bekövetkezik az az időszak, amikor a legkissebb munka is terhére válik s segitő kezekre van szüksége. Isteni gondviselés az, ha egy ilyen keresztyén otthonnak lehetünk a lakója, ahol nemcsak a testről, hanem a lélekről is gondot viselnek.

Az evangélium prédikálásának fontos megbizatásához tartozik a szegények, elhagyatottakról való gondviselés. Támogassuk a Bethesda Otthonunkat továbbra is. Gyülekezeteink, azok testületei és egyesek, testvérek és barátok, Isten segitségével adakozzotok az Otthon fenntartására. Az Ur Jézus azt is tanitja: "Aki ad, annak adatik" és "A szegények mindenkor lesznek veletek."

Petre M. Adalbert

Segitségre szoruló elöregedett testvéreinket s azokat, akik egy szép napsugaras vidéken épült otthonban szeretnének élni öregnapjaikban, szeretettel kérjük, hogy a Szövetségünk által épitett gyönyörü Othont vegyék igénybe. Még mindég van hely; egyes és kettős szobák állanak mindenki rendelkezésére teljes berendezéssel. Ne hanyagold el testvér bemeneteledet, mert jőnek olyan napok, amikor nem tudsz magadon segiteni s akkor hálát adsz Istennek, hogy egy ilyen keresztyén Otthonnak lehetsz lakója. Bővebb felvilágositásért azonnal irj az Otthon igazgatójának, Rev. Balla Emil, Fordham Rd., Palm Bay Florida, vagy a bizottság elnökének: Rev. Petre M. Adalbert, 943 Merrill Ave., Lincoln Park 25 Mich...

—o—

NAGY LAJOSNÉ nővérünk, ki utóbbi éveiben a legtöbb időt New Mexicoban élő gyermekei között tölti s ki lapunknak hüséges előfizetője és támogatója, e nyáron egy pár hónapot a Detroitban élő gyermekei között töltötte. Testvérnőnk a detroiti gyülekezetünknek egyik legidősebb tagja. Előrehaladott korára való tekintettel, Isten kegyelméből nagyszerü egészségnek örvend. Mint összel a madarak, ugy ő is melegebb vidékre siet vissza, de jövő nyáron ismét visszavárjuk. Isten legyen ott is gond viselője továbbra is.

* * *

BALLA EMIL testvérünk a Bethesda Otthon igazgató gondnoka szomoru szivvel jelenti, hogy kedves feleségét beszálitotta a helybeli kórházba. Hiszerint már át is esett egy sulyos operáción. Testvéreinket kérjük, imádkozzunk nővérünk felgyógyulásáért. Nővérünk nagyon hiányzik az Otthonból, ugy a férjének mint az Otthon lakóinak. Kérjük a Jó Istent, őrizze meg minden komplikációtól és egészségben állitsa helyére.

* * *

BALLA GYÖRGY new yorki lelkipásztor 6-8 hetes látogatást tesz

Magyarországon és a románok által elszakitott erdélyi vidéken. Indulás szeptember 21-én. Utjára és látogatására kivánjuk Urunk áldását és gondviselő kegyelmét. Egyben kérjük arra, hogy adja át az óhazai lelki testvéreinknek a legszivélyesebb üdvözletünket.

* * *

VÉR FERENC testvérünk Szövetségünk titkára feleségével együtt látogatást tett a detroiti (Mich.) gyülekezetünkben s vasárnap, szept 10 én a délelőtti istentiszelet alkalmával hirdette Isten Igéit. Látogatásának főcélja volt tárgyalni a prédikátor kérdésben. Köszönjük a szolgálatot. Jólesik tudni, hogy vezetőségünk törödik e megpróbáltatások között élő gyülekezettel.

———o———

Szüntelen imádkozzatok

I Thessalonikai levél 5:16-18.

Pál apostol leirja nekünk Isten akaratát: "Mindenkor örüljetek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálát adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok." Három szó áll előttünk. Mindenkor! Szüntelen! Mindenben! Mit tegyünk mindenkor? Örüljünk! — Mit tegyünk szüntelen? Imádkozzunk! — Mit tegyünk mindenben? Hálát adjunk!

1.) Hogy tudunk mindenkor örülni? Ha Krisztusban vagyunk! Ahol az Ur Jézus van, ott öröm van! Az Ő életéből árad az öröm a mi életünkbe. Az angyal első szava Máriához: "örülj!" Örvendezz Erzsébet, öröm hirdettetik a pásztoroknak; nagy örömmel örvendeznek a napkeleti bölcsek; örül a megtért komornyik; örül a börtönőr stb. Amennyire Krisztusban vagyunk, annyira növekszik, vagy apad a mi örömünk... Van lehetőség a szüntelenSzent Lélek által való örömre...

2.) Hogy tudunk szüntelen imádkozni? Ugy hogy mindent ami velünk történik az Ur elé hozzuk. Az Urnak elmondhatjuk örömünket, elé je tárhatjuk fájdalmunkat, kéréseinket, csalódásainkat, bánatunkat, minden velünk kapcsolatos dolgot. Minél több alkalmat veszünk az Istennel való társalgásra, annál mélyebbé és bensőségesebbé lesz Istennel való lelki kapcsolatunk.

De a szüntelen való imádkozás mégsem azt jelenti, hogy állandóan imaszavakat mondjunk, vagy könyvből olvassunk, vagy — mint a kinaiak — imagépet, imamalmot állitsunk fel. Legtöbb ember naponta eljár dolgozni a munkája közben legtöbb ember még ha akarna sem tudna imádkozni. De munkakezdés előtt utánna, közben fel tudunk sóhajtani imában az Istenhez. Szüntelen imádkozás az Istennel való állandó kapcsolatot jelenti. Mint Énokh, akinek kapcsolata állandó volt Istennel mert Istennel járt, ha az imádkozás helyére ment, vagy ha látogatni ment, vagy ha a mezőre ment, vagy bárhova ment légyen is szivében mindenhova magával vitte Istent...

Te is szüntelen járhatsz Istennel, mint Énokh. Isten veled akar menni munkahelyedre, látogatásodra, nyaralásodra, autóturádra és mindenhova ahova a Szent Lélek vezetése mellett mehetsz. — De arra nagyon vigyázz, hogy soha olyan helyre ne menj, ahova Isten nem mehet veled. Vannak helyek, ahova nem szabad menni Isten gyermekének, ahova Isten nem kiséri el az embert és igy megszakad a szent kapcsolat...

Szüntelen imádkozás, szüntelen Isten közelségében való lételt jelent. Egy hivő édesapa dolgozószobájába belépett a kisfia. "Az apa türelmetlenül rászólt: "Mit kivánsz, miért jöttél be?" — A kisfiu szeppenve felelt: "Apuka nem kivánok én semmit, csak itt akarok lenni tenálad!" — Az apa elrestelte magát. És a kisfiu megszokta hogy naponta több órát apja közelében töltsön; ott készitette el iskolai feladatát; ott irogatott, rajzolgatott, csendben, boldogan édesapja közelében..

Igy lehet a hivő lélek Isten közelében, minden feladatát ott végezze el.

A gyakorlati életben, illetve az élet minden vonatkozásában keressük imában Isten akaratát. Legyünk Istennel állandó összeköttetésben mert ez a szüntelen való imádkozás és ez az Isten akarata.

3.) Hogy tudunk mindenben hálát adni? A hálaadás az imádkozás magasabb foka. Igen sok ember kiált Istenhez betegségben, csapásban, nyomoruságban stb. De ha minden szépen és jól megy, ha ugy érezzük, hogy nincs miért kiáltani, akkor az imában való buzgóságunk lelohad. "Szenved é valaki közületek, imádkozzék. Öröme van-é valakinek, dicséreteket zengjen. (Jak, 5:13.) Tehát szenvedésben, örömben egyformán megvan az imádkozásra való lehetőség!

Mindenben hálákat adni csak ugy tudunk, ha mindent Isten kezéből fogadunk el. Egészséget, betegséget; gazdagságot, szegénységet; vidám vagy szomoru napokat egyformán fogadunk mennyei atyánk kezéből; tudván, hogy "azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van"... — "Aki hálával áldoz, az dicsőit engem" — mondja a zsoltáros.

Amikor az Uri Imában mondjuk: "... legyen meg a Te akaratod"; — gondoljunk arra is hogy Isten akarata az is, hogy mi:

minddenkor örüljünk;
szüntelen imádkozzunk;
mindenben hálákat adjunk!

Legyen meg az Isten akarata ebben is!

Fülöp Árpád

Gyászjelentés Chicagoból.

Petrikó Imre testvérünk befejezte földi életét. A gyászistentisztelet augusztus 26 án lett levezetve Carlson temetkezési intézet kápolnájában, nagyszámu rokon, jóakaró és gyülekezeti tag jelenlétében. Elköltözött testvérünk 41 éve lakott West Pullmanon családjával és ezen években a gyülekezet ő reá, valamint ő a lelki közösségre mélységes áldással voltak. Miután eléggé ismerem jelzett testvérünk életét, abból több kiemelkedő tapasztalatot szükségesnek tartom fölemliteni jelentésemben ben.

Ő lényegében egészséges fölfogásu és tehetséges ember volt. Kár, hogy még serdülő korában nem ismerték fel képességeit. Több iskolá-

val sokra vihette volna. Az évek folyamán azért lelkileg és társadalmilag bámulatosan kifejlődött. Mondhatni, tanult és alkalmazkodott az utolsó percig. Az ó-hazát főként a szegénység miatt hagyta el annak idején. Előbb a távoli kanadai Nyugatra sodródott. Onnan rövidesen Illinois államba költözött, Elgin városába, ahol akkor számos rokona, földije lakott. Azonban apósa késztetésére aki hivő ember volt, végre West Pullmanon telepedett le. Ugyanis, ak koriban gyülekeztünk terjedelmes szolgálatot teljesitett, elérve több pontot a városon kivül is. Megtérése lassan vá't személyessé. Apósa révén közelről megismerte és megkedvelte a hivő életvezetést. Több prédikátor ajkáról az igét örömmel hallgatta, de az elhatározást csak halogatta 12 esztendeig. Egyszer azonban egy olyan temetésen vett részt, amit egy öntelt atheista irányitott, s akkor hallotta azt okoskodó érveléssel, hogy nincs Isten. Ez a tagadás fo'du'ta lelkületét és mihelyt otthonába ért, a bibliához fordult tanácsért. Az első Zsoltár első mondata emelkedett ki válaszként: Boldog ember az, aki nem jár a gonoszok tanácsán. Majd a 14-ik Zsoltár első versében meg ezt pillantotta meg: Azt mondja a balgatag az ő szivében: Nincs Isten. Eme kijelentésekre végképp meg nyugodott lényében és térdeire borulva, kérte Istent több értelemért. Most az ő vallomását idézem, amit nekem mondott évekkel ezelőtt. "Lát tam magamat egy sötét éghajlat alatt és a tuloldalról láttam egy kaput, mely napfénnyel volt megvilágitva. Azon keresztül láttam egy igen szép, élénk várost. És amidőn térdeimről felegyenesedtem, más szemmel és szivvel láttam a keresztyénséget. Ezután figyelmesebben ha'gattam a prédikációt. Éheztem és szomjuhoztam az igazságot. — Rövidesen készséggel csatlakozott a gyülekezethez bibliai keresztséggel és szilárd életvezetéssel.

Alaptermészetében néhai Petrikó Imre testvérünk csöndes magaviseletü és elgondo'ásu volt. De sokat olvasott és az olvasottakon gondolkodott. A bibliát állandóan tanulmányozta és azzal párhuzamban gyakor la'i állásfoglalást tartott. Imaórák vezetésével, olykor magyar prédikációk közlésekor, de főként a vas. iskolai férfi osztály tanitásai alkalmával világosan lehetett érteni, hogy a lelki megismerés terén állandóan fejlődött. Viszont ő lelkesedéssel fejlődött az életről való fogalmak csiszolásával is. Öröm volt vele lelkileg eltársalogni. De mivel csöndes magaviseletet tanusitott, nem volt mindig megértve még közelállóitól sem. E végből csöndesen, szivósan szenvedett. Ám a lelki kapcsolatot nagyon becsülte és az összes gyülekezeti találkozásoknak ő volt a leghüségesebb résztvevője. Mint diakónus, gondnok, pénztáros és vas. iskolai ta nitó, lelkesedéssel és minden képességével szolgált. Környezetét érintő célokban is közremüködött. Családtagjait mélységesen becsülte, szerette. Betegségét néhány hétig kórházban viselte. Látszólag sikeres mütét után váratlan szivroham o'totta ki életét. Az Ur hazahivta. Néhány hónappal élte tul a 75 esztendőt. Hiszünk az Ur vigasztalásában, amit hüségesen szükséges elfogadni.

Tatter Vilmos

—o—

Elmélkedés egy ceruza felett

Egy ceruza került valahogyan hozzám.
Nem tudom kié, sohasem láttam. . .
Idegen kopott használt.
Meglátszik a hosszán faragták sokszor
Tán lágyan, tán ridegen.
Mint méhcsapat az édeskehely hü virágot,
Ugy lepi el őt gondolataim raja.
Mennyi betüt, vagy mennyi számot,
Irhatot már le hiányzó egyharmada?

Kié lehetett, ki irt vele?
Kezembe veszem, nézdelem,
Homályt bont lelkem tekintete,
S a titkát keresem kérdezem,
S csendben elmélkedem.

Ta'án egy kedves kisgyermek keze
Irta le első betüit vele,
Ki minden reggel utra kél,
Bár ha esik, fagy, vagy fuj a szél.
Nehéz az ut, de boldog a gyermek,
Mert tarisznyájában vele mennek,
Az ő betüi, sok, sok irka oldal,
Mit ő irt tele, féltő nagy gonddal.

Lehet hogy nem gyermeké volt,
Talán ott hevert a tanár ur asztalán,
S a szorga'mat tudást irta mérte,
Mozgását sok diák leste, nézte,
Sokan gyülölték, sokan szerették,
S ő jegyezte hiven, hogy tudják a lecké

Kié lehetett? Ki irt vele?
Zajos vásárban tört ki tán hegye?
A sok sok számokon?
Rossz volt az üzet, s számolás után,
Gazdája, lecsapta bőszen, durván
Vagy tán becses volt mérnök kezében?
Az első eszköz minden tervében?
Ki által sok jót létre hozott,
Uj gépet, hidat gyárat és templomot?

Kié lehetett? Ki irt ve'e?
Áldás vagy átok volt a szerepe
A gondolat, melynek testet adott,
Mérget vitt szerte, vagy gyógybalzsamot
Lehetett szolgája, jónak, szépnek,
Rögzitője szent, égi eszméknek.
Forogható tan. költői kézben,
Dolgozott gyorsan, nagy ihlettségben,
S ha uj érzés suhan át a szivén,
Megragadta és le.rta hiven.

Vagy talán? Ón, gondolni is merész!
Használhatta egykor kiráyi kéz — ?
Hová, ha nevét leirta, öröm, és élet,
Tért oda vissza. . . ?
Istenem! Ily sorsot kérek Tőled!
Használj engem, ily áldott eszköznek,
Legyek nyilvánitója, tervednek,
Akaratodnak, szeretetednek,
Hogy általam ezen a bus földön,
A Te szent eszméd, mind testet öltsön.

S ta'án ha munkám rosszul végezem,
Ha kitörik is néha gyönge hegyem —
Tört csorbult szivemből,
Ima suhan:
Faragj meg ujra!
Ne dobj el Uram!

Kóbori Péterné **Los Angeles, Calif**

—o—

A publikánus fohásza: "Isten lég irgalmas nékem bünösnek!" csodála tos egy ima. Valaki szent sürgöny nek nevezte el, és valóban, ez az ima annyira szabatos, tömör és ment felséges szótól, hogy bizvást annak lehet nevezni.

A boldogság második titka

"Boldogok akik sirnak mert ők megvigasztaltatnak" szólt az Ur második mondata a boldogságról. Az ember ugy érzi, hogy aki sir, azt valami nagy baj, igazságtalanság, katasztrófa, vagy csapás sujtotta és embertestvéri érzéssel, vigasztalással és amivel csak tudunk, segitünk rajta. Hogyan lehet az ilyen ember boldog? Lehetséges ugyan, hogy valaki örömében is sir, mert valakinek váratlanul jótette, annyira meghatja, de itt a nagy szomoruság okozta sirásról van szó, mint az Irás más helyen is mondja: "Bizony mondom, sirtok ti és jajgattok a világ pedig örül" itt tehát olyan sirókról van szó, akik minden buzgóságos igyekezetüket is elégtelennek tartják ahhoz a kegyelemhez mérten, amiben naponta részesülnek és olyan jajgatókról, akik mint az igaz Lót, naponta gyötrik lelküket a körülöttük folyó gondtalan könyörtelen, egyik oldalról langymeleg, másik oldalról ismeretlen áradat miatt. Akik csendben sirnak, templomokban gyárakban, munkahelyen sőt néha baráti és családi környezetben is, és senki meg nem hallhatja hangtalan jajgatásukat, mert elrejtik azt mások elől. Mi is volt tulajdonképpen az a nagy büne Sodomának, amelyet elrettentő példaképpen emlegetünk a vasárnapi iskolákban? Az igazságot mindig csak Isten Igéjéből tudjuk. "Imé ez volt vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység eledel bősége és gondtalan békesség volt nála és leányainál, de a szükölködőknek és a szegényeknek kezét nem fogta meg."

Az Ur első és második mondata: a szegénység és a titkon való sirás több helyen össze van kapcsolva az Irásokban: "Nosza immár ti gazdagok sirjatok, jajgatván a ti nyomoruságaitok miatt, amelyek elkövetkeznek rátok .. mert ez bizonyság el lenetek és megemészti a ti testeiteket, mint a tüz. Kinceseket gyüjtöttetek az utolsó napokban! Dobzódtatok e földön, sziveteket legeltettétek elkárhoztattátok az igazat: nem állt ellent néktek." Jakab apostol levelét a kemény igazmondása miatt egyesek nem akarták felvenni az evangéliumi szent iratok közé. Mert ő nem a világiak közötti visszaélésekről beszél levelében, amint ezt némely irásmagyarázók szeretnék, hanem ugy ir, mint az Ur Jézus Krisztus szolgája elszórtan lévő 12 nemzetségnek, tehát testvéri körének. Vajon azok között annyi aranygyürüs milliomos volt? Nem gondolom. De tudja is mindenki, aki akarja, hogy minden Isten gyermekének szól ez, a ki Isten földi vagy égi javaiból többel van megáldva, mint a csendben sirdogáló szegény és a senki által meg nemhallható jajgató. Ezt a magyar közmondás is találóan és zamatosan mondja: Aki panaszkodik, attól el kell venni; Aki dicsekedik, annak adnunk kell! A Szentirás azonban minden emberinél tökéletesebben és igazabban mondja és ezt nem lehet félreérteni:

Aki azért tudna jót cselekedni és nem cselekszi, büne annak. A sirók boldogok akkor is, ha e földön senki meg nem tudja, mert az Ur szavai igazak. De akik tudnának jót tenni és nem teszik, azok nem lehetnek boldogok.

J.S. Friedrich

—o—

Miért segitsük a Külföldet?

Mi ösztönzi Amerikát arra, hogy más nemzeteket felsegitsen? Elsősorban az emberi együttérzés, amely az amerikaiak egyéb jótékonycélu akcióinak is rugója. Az az érvelés is megállja a helyét, hogy ha amerikai termékekkel látjuk el a külföldet, az a belföldi gazdasági viszonyokra is előnyösen hat. A segitség növeli Amerika és a megsegitett ország belső biztonságát is.

De ezek nem a legfontosabb indokok. A mi emberbaráti akcióinkat nem a kommunisták segitő akciói váltották ki és nem azt szolgálják hogy külföldi piacot teremtsünk az amerikai iparnak, sem azt, hogy barátságot vásároljunk vele, vagy szavazatokat az Egyesült Nemzetek közgyülésein.

Chester Bowles, uj külügyi államtitkár fejtette ki részletesen a motivumokat, amelyek az Egyesült Államok önzetlenségének a rugói. Szerinte az egész emberiség előrehaladását szolgáló forradalmak támogatása a célunk, Mr. Bowles és a Kennedy kormány más tagjainak véleménye szerint e forradalmak célkitüzései egyeznek az amerikai forradalom eszméivel, az amerikai vezérelvvel, mely egy boldogabb társadalmat kivánt megteremteni. Amerika jelenlegi és tervbevett külföldi segitő akciói tehát csak folytatásai annak a mozgalomnak, amelyet nemzetünk alapitói inditottak meg majdnem kétszáz évvel ezelőtt. Az eszme nem uj, de voltak közben korszakok, amikor megfeledkeztünk róla. A Marshall Plan például csak egy rendkivüli eszköz volt arra, hogy a történelmi multu nemzetek, elsősorban a nyugati hatalmak közgazdaságát alátámasszuk és ujraépitsük.

(Folytatjuk)

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG
pénztárnoka:
LOUIS KURTZ
R. F. D. 3, Schmidt Lane
Box 346
E. New Brunswick, N.J.

AGGMENHÁZ ÉS ÁRVAÜGY:
pénztárnok:
KISH ELEMÉR
924 Congress St.
Fairfield, Conn.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:
JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:
Mrs. Gizella Bikacsán
2 High St.,
New Brunswick N. J.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG
pénztárosa:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG
pénztárosa:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave
Cleveland 4, Ohio